

ĈAPITRO XI

KIU FORŜTELIS LA TORTOJN ?

KIAM ili alvenis, la Keraj Gereĝoj jam sidis sur sia trono, ĉirkaŭite de granda amaso da bestetoj kaj birdetoj, ankaŭ la tuta aro da ludkartoj.

Jen antaŭ la trono staris la Lakeo ; li havis la manojn kunligitajn per granda ferĉeno, kaj gardis lin du soldatoj, ĉiuflanke po unu. Apud la Reĝo staris la Blanka Kuniklo ; en la dekstra mano tiu ĉi havis trumpeton, kaj en la maldekstra li portis grandan rulaĵon pergamenan. En la mezo de la juĝejo estis tablo, kaj sur la tablo Alicio ekvidis grandan pladon plenan je tortoj. Tian allogan aspekton ili havis, ke nur surrigardi ilin funkciigis la salivglandojn. “Mi tre volas” pensis ŝi “ke oni tuj finu la proceson kaj disdonu la tortojn.”

Tamen, konkludinte el la mienoj de la ĉeestantoj ke tio *ne* okazos, ŝi—por pasigi la tempon—komencis ĉirkaŭrigardi.

Ĝis la nuna momento neniam en la tuta vivo ŝi ĉeestis juĝejon ; tamen ŝi estis *iom* leginta pri

KIU FORŜTELIS LA TORTOJN ?

tiaj aferoj, kaj tre kontente ŝi kon-

povas facile identigi preskaŭ ĉion en

“Jen” ŝi komencis “sub la gran-

jen la juĝisto.”

Sendube ! Sed li estis ankaŭ la R-
li portis la kronon super la peruko
vidi *kiel*, vidu la ilustraĵon sur paĝon
la aspekton esti tre malkomforta ;
krono certe ne sidis konvene.

“Kaj jen” pensis Alicio daŭrigar-
fikon “la *ĵurintarejo*, kaj jenaj deko-
—ŝi nepre devis uzi tiun vorton, ĉar u-
bestoj, kaj aliaj estis birdoj—supo-
la *ĵurintoj*.”

Ŝi du, tri fojojn ripetis la vortojn
ĵurintarejo” ĉar ŝi kredis, kaj ja rajt-
nur tre malmultaj knabinetoj ŝiaj
havas pri tiuj vortoj ian ajn ideon.

La dekdu ĵurintoj skribadis (ĉiuj
sur ardezaĵoj.

“Kion ili faras ?” ŝi flustris al la
antaŭ komenco de la proceso, ili ne
povas havi por skribi.”

“Ili skribas ĉiu sian propran nomon,
mallaŭte respondis “pro la timo ke
finiĝo de l’ proceso ili forgesos ĝin.”

“La stultuloj !” Alicio komencis
indigna voĉo, sed tuj ĉesis pro la f-
Blanka Kuniklo ordonis: “Silenton en-